

D 42

MAA- JA METSÄTALOUSHMINISTERIÖ

Eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto

PÄÄTÖS nro 31/EEO/95

Päivämäärä 22.9.1995

Dnro 1085/50-95

Voimaantulo- ja voimassaoloaika 1.10.1995 - toistaiseksi

Kumoaa

-

Valtuutussäännökset

Eläintautilaki (55/80, muut. 809/92 ja 424/94), 5, 8, 9, 12 ja 12a §

Eläintautien vastustamisesta eläinten annettu asetus (1363/94) 4 - 7, 14 ja 16 §

Vastaavat EY-säädökset

Neuvoston direktiivi 92/119/ETY ; EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s.69

Asia

SWINE VESICULAR-TAUDIN VASTUSTAMINEN

Yleistä

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto, jäljempänä osasto, on määrännyt swine vesicular- taudin, jäljempänä SVD-tauti, *helposti leviäväksi* eläintaudiksi vastustettavista eläintaudeista antamassaan päätöksessä (426/93).

Osasto antaa tässä päätöksessä määräykset swine vesicular- taudin vastustamisesta. Määräysten tarkoituksena on taudinpurkauksen sattuessa estää taudin leviäminen ja mahdollistaa tartunnan tehokas hävittäminen.

Määräykset ovat sitovia. Niitä on velvoittavana noudatettava määräyksissä tarkoitetuissa yksittäistapauksissa. Määräysten lisäksi päätöksen kohdassa 2 on kuvailtu taudin oireita ja leviämistapaa. Riittävän yleiskuvan luomiseksi on selostettu myös kansainvälisistä velvoitteista aiheutuvia menettelytapasäännöksiä. Nämä on kirjoitettu petiitillä erotukseksi päätöksen sitovista määräyksistä.

Läänineläinlääkäri voi määrätä kunnaneläinlääkärin suorittamaan tässä päätöksessä läänineläinlääkärin tehtäväksi määrättyjä toimia, jos hän katsoo sen tehtävien tarkoituksenmukaisen hoitamisen kannalta välttämättömäksi.

SISÄLLYSLUETTELO

1. Määritelmät

2. Taudinkuva ja leviämistapa

3. Toimenpiteet epäiltäessä SVD -tautia

3.1. Yleistä

- 3.2. Tilalla annettavat määräykset
- 3.3. Näytteenotto
- 3.4. Epidemiologinen selvitys
- 3.5. Toimenpiteet kontaktitiloilla
- 3.6. Määräysten peruuttaminen
4. SVD-taudin vahvistaminen
 - 4.1. Tilat, joilla SVD-tartunta katsotaan vahvistetuksi
 - 4.2. Tilat, joilla on seroposiivisia, oireettomia sikoja
5. Toimenpiteet tiloilla, joilla on toistuvasti seroposiivisia sikoja
 - 5.1. Kaikkien sikojen hävittäminen
 - 5.2. Vain seroposiivisten sikojen hävittäminen
6. Toimenpiteet, kun SVD-tauti on vahvistettu kohdan 4.1 mukaisesti
 - 6.1. Kriisiyksikön perustaminen
 - 6.2. Läänineläinlääkärin tehtävät
 - 6.3. Eläinten hävittäminen
 - 6.4. Muiden tavaroiden hävittäminen ja desinfektio
 - 6.5. Aiempien määräysten peruuttaminen
 - 6.6. Toimenpiteet kontaktitiloilla
7. Uusien sikojen tuominen tiloille tartunnan hävittämisen jälkeen
 - 7.1. Yleistä
 - 7.2. Tilat, joissa siat ovat ulkona
 - 7.3. Muun tyyppiset tilat
8. Suojavyöhykkeen ja valvontavyöhykkeen määrittäminen
9. Yleiset määräykset suojavyöhykkeellä
 - 9.1. Tilojen luettelointi ja tarkastukset
 - 9.2. Sikojen kuljettamista koskevat määräykset
 - 9.3. Kuljetusvälineitä koskevat määräykset
10. Suojavyöhykkeellä sijaitsevia tiloja koskevat määräykset
 - 10.1. Yleistä
 - 10.2. Sikoja koskevat kuljetusrajoitukset
 - 10.2.1. Yleinen kuljetuskielto
 - 10.2.2. Sikojen vienti teurastamoon
 - 10.2.3. Sikojen vienti muille tiloille
 - 10.3. Serologiset tutkimukset
11. Suojavyöhykettä koskevien määräysten peruuttaminen
12. Yleiset määräykset valvontavyöhykkeellä
 - 12.1. Luettelointi
 - 12.2. Kuljetusvälineitä koskevat määräykset
13. Valvontavyöhykkeellä sijaitsevia tiloja koskevat määräykset
 - 13.1. Yleistä
 - 13.2. Sikoja koskevat kuljetusrajoitukset
14. Valvontavyöhykettä koskevien määräysten peruuttaminen
15. SVD-tauditodettu teurastamossa

16. SVD-tautiluonnonvaraisissa villisioissa

17. SVD-taudistatiedottaminen

18. Valmiussuunnitelma

19. Korvaukset

LIITE I PÄÄTÖS SVD-EPÄILYN TAKIA TILALLE ANNETTAVISTA RAJOITTAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ

LIITE II NÄYTTEENOTTO-OHJEET

LIITE III PÄÄTÖS SVD-EPÄILYN TAKIA KONTAKTITILALLE ANNETTAVISTA RAJOITTAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ

LIITE IV PÄÄTÖS SVD-VASTA-AINEIDEN TAKIA TILALLE ANNETTAVISTA RAJOITTAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ

LIITE V SIKOJEN KULJETUS TEURASTAMOON, TOIMENPITEET TEURASTAMOSSA SEKÄ LIHAN MERKITSEMINEN JA KÄYTTÖ

LIITE VI VALITUSOSOITUS

1. Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

- 1) *sialla* kotieläimenä pidettävää sikaa mukaanlukien tarhattava villisika;
- 2) *seropositiivisella sialla* sellaista sikaa, jolla on todettu SVD-viruksen vasta-aineita verinäytteessä;
- 3) *sentinelliporsaalla* porsasta, joka tuodaan tilalle siinä tarkoituksessa, että sitä serologisesti tutkimalla voidaan selvittää, onko tilalla tartuntaa;
- 4) *tilalla* eläintenpitoyksikköä tai muuta paikkaa, jossa pidetään sikoja pysyvästi tai väliaikaisesti;
- 5) *tartuntatilalla* tilaa, jonka eläimestä SVD-diagnoosi on vahvistettu; sekä
- 6) *tartuntalähteellä* tilaa, kuljetusvälinettä, eläimistä saatua tuotetta tai muuta sellaista paikkaa, esinettä tai materiaalia, josta SVD-tartunta voi levitä sikoihin.

Päätöksessä käytetään myös seuraavia eläintautien vastustamisesta eläinten kuljetuksessa annetun asetuksen (1363/94) 3 §:ssä säädettyjä määritelmiä:

- 1) *tartunta-alue* : tila tai alue, jolla osasto on vahvistanut esiintyvän tai jolla perustellusta syystä epäillään esiintyvän SVD-tautia;
- 2) *suojavyöhyke* : alue, jonka raja on joka kohdassaan vähintään kolmen kilometrin etäisyydellä tartunta-alueesta ja johon tartunta-alue sisältyy; sekä
- 3) *valvontavyöhyke* : alue, jonka raja on joka kohdassaan vähintään kymmenen kilometrin etäisyydellä tartunta-alueesta ja johon suojavyöhyke sisältyy.

2. Taudinkuva ja leviämistapa

SVD-tauti on picorna-virusten enterovirus-alaryhmään kuuluvan viruksen aiheuttama sioilla esiintyvä erittäin tarttuva tauti. Kliinisesti SVD-tautia ei voi erottaa suu- ja sorkkataudista, vesicular

stomatitis -taudista eikavesicular exanthema -taudista.

SVD-taudin kliinisiä oireita ovat kuume, ruokahaluttomuus, ontuminen sekä sorkan kyntysen ja ihon raja-alueelle, sorkkaväleihin, kärsään, huuliin ja kieleen ilmestyvät rakkulat, jotka puhkeavat 2-3 päivän kuluttua. Taudin vakavuusaste vaihtelee suuresti ja osa infektoituneista sioista saattaa olla täysin oireettomia. Kuolleisuus on erittäin vähäistä.

Taudin inkubaatioaika (aika tartunnan saamisesta oireiden puhkeamiseen) on yleensä vain joitakin vuorokausia. Tässä päätöksessä maksimi- inkubaatioaikana pidetään 28 vuorokautta. Virusta voi erittyä jo muutamaa päivää ennen kliinisten oireiden ilmaantumista, ja erittyminen voi jatkua jopa 3 viikkoa ulosteissa.

Tautia aiheuttavaa virusta löytyy yleensä sairastuneen eläimen kaikista kudoksista. Virus on erittäin kestävä ja voi säilyä pitkiäkin aikoja myös elimistön ulkopuolella. Virus on lisäksi vastustuskykyinen useille desinfektioaineille ja kestää laajoja pH:n vaihteluita (pH 2,5-12).

5 Tartunta leviää infektoituneesta eläimestä terveisiin kosketustartuntana tai eritteiden, erityisesti ulosteiden, välityksellä. SVD-tauti voi levitä myös epäsuorasti lihatuotteiden, teurastuksen sivutuotteiden, kuumentamattoman ravintola-ym. jätteen sekä kuljetusvälineiden välityksellä.

3. Toimenpiteet epäiltäessä SVD-tautia

3.1. Yleistä

Jokainen eläinlääkäri on havaitessaan eläimessä SVD-tautiin viittaavia oireita tai saatuaan muutoin tietoonsa sellaisia seikkoja, että on syytä epäillä SVD- tautia olevan jollakin tilalla, velvollinen viivytyksettä ilmoittamaan asiasta asianomaiselle kunnaneläinlääkärille, läänineläinlääkärille tai, ellei näitä tavoiteta, osaston eläinlääkärille.

Eläinlääkärin tulee antaa eläimen omistajalle tai hänen edustajalleen tarvittavat menettelyohjeet. Hänen tulee määrätä, että kukaan ei saa poistua tilalta eikä tilalle saa tulla ulkopuolisia henkilöitä. Lisäksi on vältettävä turhaa liikkumista eläinsuojissa. Tilalta ei saa luovuttaa eläimiä, eläintuotteita eikä tavaroita.

Kun läänineläinlääkäri on saanut edellä mainitun ilmoituksen tai hän muusta syystä epäilee tilalla olevan SVD-tautia, tulee hänen viivytyksettä matkustaa paikalle ja suorittaa kohdassa 3.2 mainitut toimet, ellei hän voi varmuudella sulkea pois SVD-epäilyä. Jos läänineläinlääkäri ei ole tavoitettavissa tai hän niin määrää, tulee kunnaneläinlääkärin tehdä, mitä jäljempänä määrätään, hänen puolestaan.

3.2. Tilalla annettavat määräykset

Kun läänineläinlääkäri saapuu tilalle, jolla epäillään esiintyvän SVD-tautia, hänen on annettava tilasta vastaavalle henkilölle liitteen I mukaiset rajoittavat määräykset. Määräykset voidaan ensin antaa suullisina, mutta ne on mahdollisimman pian vahvistettava kirjallisesti.

3.3. Näytteenotto

Läänineläinlääkärin on otettava tarvittavat näytteet SVD-taudin diagnostisoimiseksi liitteen II mukaisesti ja toimitettava ne viipymättä eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen (EELA) Helsingin laboratorioon.

3.4. Epidemiologinen selvitys

Läänineläinlääkäriin on tehtävä epidemiologinen selvitys, josta on käytävä ilmi:

- sen ajanjakson pituus, jona SVD-tautia on saattanut olla tilalla, ennen kuin taudista ilmoitettiin;
- mistä SVD-tauti on mahdollisesti tullut tilalle;
- muut sellaiset tilat, joiden siat ovat voineet saada tartunnan samasta lähteestä;
- sellaisten henkilöiden, ajoneuvojen, sikojen, ruhojen, lihojen tai muiden tavaroiden, esineiden ja aineiden liikkuminen, jotka ovat todennäköisesti levittäneet SVD-tautia; sekä
- muut mahdolliset kontaktitilat.

3.5. Toimenpiteet kontaktitiloilla

Jos läänineläinlääkärillä on perusteltua aihetta epäillä, että SVD-tauti on saattanut tulla muilta tiloilta tilalle, jolla epäillään olevan SVD-tautia tai, että se on voinut siirtyä epäilyksenalaiselta tilalta muille tiloille henkilöiden, sikojen tai ajoneuvojen mukana tai jollakin muulla tavalla, hänen on annettava näille liitteen III mukaiset rajoittavat määräykset sekä määrättävä kunnaneläinlääkäri tekemään tilalla tarkastus ja ottamaan tarvittaessa näytteet SVD-taudin varalta liitteen II mukaisesti. Jos kontaktitila on toisen läänin alueella, on hänen ilmoitettava siitä kyseisen läänin läänineläinlääkärille, jonka on annettava edellä mainitut määräykset.

3.6. Määräysten peruuttaminen

Läänineläinlääkäriin on viipymättä peruutettava kohdan 3.2 ja 3.5 määräykset, jos laboratoriotutkimusten tulosten perusteella SVD-epäily osoittautuu aiheettomaksi.

4. SVD-taudin vahvistaminen

4.1. Tilat, joilla SVD-tartunta katsotaan vahvistetuksi

SVD-taudin esiintyminen tilalla katsotaan vahvistetuksi, kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- 1) SVD-virus eristetään joko tilan sioista tai tilan ympäristöstä;
- 2) tilan sikojen joukossa on seropositiivisia yksilöitä ja näillä tai tilan muilla sioilla esiintyy SVD-taudille tyypillisiä oireita; tai
- 3) tilan sikojen joukossa on seropositiivisia yksilöitä tai sioilla on SVD-taudille tyypillisiä kliinisiä oireita ja lisäksi tilalla on todettu olleen suora epidemiologinen yhteys vahvistettuun tartuntalähteeseen.

Näissä tapauksissa on toimittava kohdan 6 mukaisesti.

4.2. Tilat, joilla on seropositiivisia, oireettomia sikoja

Jos tilalla on todettu yksi tai useampia seropositiivisia sikoja, joilla ei ole SVD- taudille tyypillisiä klinisiä oireita eikä tilalla ole ollut yhteyksiä jo vahvistettuun tartuntalähteeseen, läänineläinlääkäriin on annettava tilalle liitteen IV

7 mukaiset rajoittavat määräykset. Osasto määrää nämäseropositiiviset siat tapettavaksi ja hävitettäväksi läänineläinlääkäriin valvonnassa tai vietäväksi läänineläinlääkäriin määräämään teurastamoon teurastettavaksi. Sikoja teurastamoon vietäessä on noudatettava liitteen V määräyksiä.

Tämän jälkeen jäljelle jääneistä tilan sioista on otettava uusintaverinäytteet aikaisintaan 28 vuorokauden kuluttua seropositiivisten sikojen tappamisesta. Kunnaneläinlääkäriin on käytävä tilalla kerran viikossa, tutkittava eläimet kliinisesti ja tarvittaessa otettava näytteitä laboratoriotutkimuksia varten.

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa sikojen tilalta siirtämistä koskevista liitteen IV mukaisista rajoittavista määräyksistä, jos siat viedään teurastettavaksi suoraan läänineläinlääkäriin määräämään teurastamoon. Tällöin on noudatettava liitteen V määräyksiä. Kaikista teurastettavista sioista on otettava verinäytteet serologista tutkimusta varten teurastuksen yhteydessä.

Jos 28 vuorokauden kuluttua otetuista uusintaverinäytteistä tai teurastamalla otetuista verinäytteistä löytyy jälleen vasta-aineita SVD-virukselle, vaikkei sioilla ole taudille tyypillisiä oireita, on toimittava kohdan 5 mukaisesti.

Jos tilalta otetuista uusintaverinäytteistä ja teurastuksen yhteydessä otetuista verinäytteistä ei löydy vasta-aineita SVD-virukselle, läänineläinlääkäriin on välittömästi tutkimustulosten valmistumisen jälkeen peruutettava tilalla voimassa olevat liitteen IV mukaiset rajoittavat määräykset.

5. Toimenpiteet tiloilla, joilla on toistuvasti seropositiivisia sikoja

5.1. Kaikkien sikojen hävittäminen

Jos kohdassa 4.2 tarkoitetuista uusintaverinäytteistä tai teurastuksen yhteydessä otetuista näytteistä löytyy seropositiivisia mutta oireettomia sikoja ja jos tilalla on useita tällaisia sikoja, osasto määrää tilan kaikki siat tapettavaksi ja hävitettäväksi läänineläinlääkäriin valvonnassa tai vietäväksi läänineläinlääkäriin määräämään teurastamoon teurastettaviksi. Sikoja teurastamoon vietäessä on noudatettava liitteen V määräyksiä.

Jos tila muodostuu kahdesta tai useammasta täysin erillisestä tuotantoyksiköstä, osasto voi määrätä tapettavaksi vain sen tuotantoyksikön siat, jossa on seropositiivisia eläimiä. Jos tätä poikkeusta käytetään, sovelletaan komission päätöstä 88/397/EEC, jonka määräyksiä voidaan muuttaa erikseen säädettyä menettelyä noudattaen (92/119/EEC 25 artikla).

Kun tilan siat on viety tapettavaksi, tila on puhdistettava ja desinfioitava osaston desinfektioista antamien ohjeiden mukaisesti (osaston ohje 17 /EEO/95, eläinlääkintölainsäädäntö D 25). Kun nämä toimenpiteet on suoritettu läänineläinlääkäriin on välittömästi peruutettava antamansa liitteen IV mukaiset rajoittavat määräykset ja annettava kohdan 7 mukaiset määräykset.

5.2. Vain seropositiivisten sikojen hävittäminen

Jos uusintaverinäytteistä tai teurastuksen yhteydessä otetuista näytteistä löytyy

seropositiivisia sikoja vain joitakin yksilöitä, osasto voi määrätä vain nämä yksilöt tapettavaksi, ellei niitä ole jo teurastettu. Tämän jälkeen on toimittava edelleen kohdan 4.2 mukaisesti.

6. Toimenpiteet, kun SVD-tauti on vahvistettu kohdan 4.1 mukaisesti

6.1. Kriisiyksikön perustaminen

Osasto perustaa kriisiyksikön, jonka tehtävänä on avustaa läänineläinlääkäriä:

- SVD-taudin hävittämiseen tarvittavien toimenpiteiden koordinoimisessa; sekä
- laajemman epidemiologisen selvityksen tekemisessä.

6.2. Läänineläinlääkärin tehtävät

Läänineläinlääkärin on tehtävä epidemiologinen selvitys kohdan 3.4 mukaisesti ja sen perusteella osastolle esitys kohdassa 8 mainittujen suoja- ja valvontavyöhykkeiden rajoista. Tarvittaessa hänen on tehtävä osastolle esitys myös tartunta-alueen perustamisesta.

Läänineläinlääkärin on lisäksi huolehdittava siitä, että taudin todennäköisen tilalle tulemisen ja kohdan 3.2 mukaisiin toimiin ryhtymisen välisenä aikana teurastettujen sikojen liha, mikäli mahdollista, jäljitetään. Hänen on määrättävä liha tuhottavaksi siten, ettei SVD-virus leviä.

6.3. Eläinten hävittäminen

Osasto määrää tartuntatilan kaikki siat tapettaviksi viipymättä. Tapetut ja itsestään kuolleet eläimet on poltettava tai haudattava tilalla, jos mahdollista, tai hävitettävä suuririskisen eläinjätteen käsittelylaitoksessa. Jos sikojen ruhot haudataan maahan, ne on haudattava riittävän syvälle siten, etteivät lihaa syövät eläimet pääse käsiksi niihin. On myös pidettävä huolta, ettei pohjavesi saastu eikä ympäristölle aiheudu muutakaan vahinkoa hautaamisesta. Läänineläinlääkärin on huolehdittava ruhojen hävittämisestä siten, että SVD- virus ei leviä tappamisen, kuljetuksen tai hävittämisen aikana.

Jos tila muodostuu kahdesta tai useammasta täysin erillisestä tuotantoyksiköstä, osasto voi määrätä vain sairastuneen tuotantoyksikön siat tapettavaksi. Jos tätä poikkeusta käytetään, sovelletaan komission päätöstä 88/397/EEC, jonka määräyksiä voidaan muuttaa erikseen säädettyä menettelyä noudattaen (92/119/EEC 25 artikla).

6.4. Muiden tavaroiden hävittäminen ja desinfektio

Kaikki todennäköisesti kontaminoituneet (SVD-viruksilla saastuneet) aineet ja jätteet, kuten rehut ja lanta, on käsiteltävä siten, että niissä olevat SVD- virukset tuhoutuvat. Käsitely on tehtävä läänineläinlääkärin antamien ohjeiden mukaan kunnaneläinlääkärin valvonnassa. Jos saastunut materiaali haudataan maahan, on noudatettava ruhojen hautaamisesta kohdassa 6.3 annettuja määräyksiä.

Kun siat ja edellä mainitut jätteet ja aineet on hävitetty, niiden kuljettamiseen käytetyt ajoneuvot, rakennukset, joissa niitä on pidetty, rakennusten ympäristö sekä kaikki todennäköisesti kontaminoituneet välineet on puhdistettava ja desinfioitava osaston desinfektioista antamien ohjeiden mukaisesti. Kunnaneläinlääkärin on valvottava

desinfektiota.

6.5. Aiempien määräysten peruuttaminen

Kun kohdissa 6.3 ja 6.4 määrätyt eläinten ja muiden tavaroiden hävittäminen sekä näihin liittyvät puhdistus- ja desinfektioimenpiteet on suoritettu, läänineläinlääkäri on peruutettava kohdan 3.2 määräykset ja annettava kohdan 7 mukaiset määräykset.

6.6. Toimenpiteet kontaktitiloilla

Osasto voi määrätä kohtien 6.3 ja 6.4 toimenpiteitä sovellettavaksi sellaisilla tiloilla, joille tartunta on voinut levitä tilan sijainnin takia tai jotka ovat olleet suorassa tai epäsuorassa yhteydessä tartunnan saaneeseen tilaan.

Jos läänineläinlääkäri on antanut kontaktitiloille kohdan 3.5 mukaiset määräykset, hänen on peruutettava ne seuraavissa tapauksissa:

- 1) kohtien 6.3 ja 6.4 mukaiset toimenpiteet on tehty; tai,
- 2) jos kohdissa 6.3 ja 6.4 tarkoitettuja toimenpiteitä kontaktitilalla ei tarvitse tehdä, sen jälkeen, kun kunnaneläinlääkäri on tutkinut kontaktitilan eläimet kliinisesti ja ottanut tilan eläimistä verinäytteet serologista tutkimusta varten osaston erikseen antamien ohjeiden mukaisesti, ja kaikki tutkimustulokset ovat olleet negatiivisia SVD -taudin suhteen. Tutkimukset voidaan tehdä aikaisintaan 28 vuorokauden kuluttua epäilystä tartunnan saamisesta.

7. Uusien sikojen tuominen tiloille tartunnan hävittämisen jälkeen

7.1. Yleistä

Läänineläinlääkäri on kiellettävä uusien sikojen tuominen tilalle ennen kuin vähintään 28 vuorokautta on kulunut puhdistuksesta ja desinfioinnista. Tämän jälkeen uusia sikoja saa tuoda tilalle vain läänineläinlääkäriin luvalla noudattaen jompaa kumpaa seuraavista menetelmistä.

7.2. Tilat, joissa siat ovat ulkona

Tilalle tuodaan ensin muutamia serologisesti negatiivisiksi todettuja sentinelli porsaita. Porsaat sijoitetaan läänineläinlääkäriin ohjeiden mukaisesti siten, että sijoittelu on koko tartunnan saaneen tilan kattava. Porsaat tutkitaan kliinisesti ja serologisesti SVD-taudin varalta 28 vuorokauden kuluttua tilalle saapumisesta.

Jos yhdelläkään porsaista ei ole kliinisiä oireita eikä SVD-viruksen vasta-aineita, tilalle voidaan ottaa sikoja normaalisti heti, kun tutkimuksen negatiiviset tulokset ovat käytettävissä.

7.3. Muun tyyppiset tilat

Sikoja voidaan ottaa tilalle uudelleen joko kohdan 7.2 mukaisesti tai vaihto- ehtoisesti koko sikala voidaan täyttää kerralla edellyttäen, että:

- 1) kaikki siat saapuvat kahdeksan vuorokauden sisällä, ne tulevat valvontavyöhykkeen ulkopuolella olevilta tiloilta ja ne on serologisessa tutkimuksessa todettu negatiivisiksi SVD-vasta-aineiden suhteen;

2) yhtään sikaa ei saa viedä tilalta pois 60 vuorokauden aikana viimeisten sikojen saapumisen jälkeen; sekä

3) siat tutkitaan kliinisesti jaserologisesti SVD-vasta-aineiden varalta osaston erikseen antamien määräysten mukaisesti aikaisintaan 28 vuorokauden kuluttua viimeisten sikojen saapumisesta.

8. Suojavyöhykkeen ja valvontavyöhykkeen määrittäminen

Heti, kun SVD-diagnoosi tilalla on virallisesti vahvistettu kohdan 4.1 mukaisesti, osasto määrää läänineläinlääkäriin esityksestä taudin puhkeamispaikan ympärillä olevan alueen suojavyöhykkeeksi.

Samalla osasto määrää läänineläinlääkäriin esityksestä valvontavyöhykkeen, johon suojavyöhyke sisältyy.

Esittäessään vyöhykkeiden rajoja läänineläinlääkäriin on otettava huomioon maantieteelliset, hallinnolliset, ekologiset ja muut taudin leviämiseen vaikuttavat tekijät sekä valvontamahdollisuudet.

Jos vyöhykkeisiin kuuluu alueita useamman jäsenvaltion alueelta, näiden valtioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä vyöhykkeitä asetettaessa. Jos halutaan muuttaa suoja- tai valvontavyöhykkeen rajan etäisyyttä tartuntatilasta tai rajoittavien määräysten kestoaikaa, päätetään siitä erikseen säädettyä menettelyä noudattaen (92/119/EEC 26 artikla).

9. Yleiset määräykset suojavyöhykkeellä

9.1. Tilojen luettelointi ja tarkastukset

Läänineläinlääkäriin on tehtävä luettelo kaikista suojavyöhykkeellä olevista sikatiloista mahdollisimman pian. Kunnaneläinlääkäriin on käytävä näillä tiloilla säännöllisesti, läänineläinlääkäriin ohjeiden mukaisesti, tutkittava eläimet kliinisesti ja tarvittaessa otettava näytteitä laboratoriotutkimuksia varten. Tarkastuskäynneistä ja löydöksistä on pidettävä kirjaa. Tarkastuskäyntien tiheys määräytyy tilojen tautitilanteen vakavuuden mukaan.

9.2. Sikojen kuljettamista koskevat määräykset

Sikojen kuljettaminen julkisilla tai yksityisillä teillä sekä rautateilla on kielletty. Lupaa ei kuitenkaan tarvita tilojen huoltoteillä tapahtuvia kuljetuksia varten. Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan pysähtymättä ja lastia purkamatta vyöhykkeen kautta tapahtuville sikojen maantie- tai rautatiekuljetuksille.

Suojavyöhykkeen ulkopuolelta tulevien teurassikojen kuljetuksesta mainitulla vyöhykkeellä olevaan teurastamoon päätetään siitä erikseen säädettyä menettelyä noudattaen (92/119/EEC 25 artikla).

9.3. Kuljetusvälineitä koskevat määräykset

Mahdollisesti tartunnan saaneiden sikojen, muun karjan tai kontaminoituneen materiaalin (esimerkiksi rehu, ulosteet, lietelanta, jne) kuljettamiseen suojavyöhykkeellä käytettäviä kuorma-autoja, muita kuljetusvälineitä ja laitteita ei saa viedä pois:

- tilalta
- teurastamosta
- suojavyöhykkeeltä

ellei niitä ole puhdistettu ja desinfioitu osaston desinfektiosta antamia ohjeita noudattaen. Sikojen tai kontaminoituneen materiaalin, kuljetukseen käytetty kuorma-auto tai kuljetusväline ei saa lähteä suojavyöhykkeeltä, ennen kuin kunnaneläinlääkäri on sen tarkastanut.

10. Suojavyöhykkeellä sijaitsevia tiloja koskevat määräykset *

10.1. Yleistä

Tilasta vastaavan henkilön on välittömästi havaittuaan tilan sioissa SVD- taudille tyypillisiä oireita, ilmoitettava tästä kunnaneläinlääkärille. Kunnaneläinlääkäri on varmistettava, että sioista tehdään kaikki asianmukaiset tutkimukset SVD-diagnoosin vahvistamiseksi.

10.2. Sikoja koskevat kuljetusrajoitukset

10.2.1. Yleinen kuljetuskielto

Sikoja ei saa viedä pois suojavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta 21 vuorokauden aikana sen jälkeen, kun kohdan 6.4 mukaiset alustavat puhdistus- ja desinfektioimenpiteet on suoritettu loppuun kaikilla tartuntatiloilla.

Jos kuljetuskielto on voimassa jatkuvasti yli 30 vuorokautta uusien tautitapausten puhkeamisen vuoksi, ja sen seurauksena tulee ongelmia sikojen pidossa, läänineläinlääkäri voi omistajan perustellusta hakemuksesta myöntää luvan sikojen viemiseen toiselle suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevalle tilalle tai teurastamoon, joka on suoja- tai valvontavyöhykkeellä. Kunnaneläinlääkäriin puoltava lausunto hakemuksesta on edellytys luvan myöntämiselle. Kunnaneläinlääkäriin on ennen kuljetusta tarkastettava kaikki lähtötilalla olevat siat ja tutkittava siirrettävät siat kliinisesti. Yhdelläkään tilan sioista ei saa olla SVD-tautiin viittaavia oireita. Sikojen on ennen siirtämistä oltava merkittyjä korvamerkillä tai tatuoinnilla. Sikoja teurastamoon vietäessä on lisäksi noudatettava kohdassa 10.2.2 toisessa, kolmannessa ja neljännessä kappaleessa annettuja määräyksiä.

Läänineläinlääkäriin on huolehdittava, että poikkeusluvassa tarkoitetun kuljetuksen yhteydessä ryhdytään kaikkiin tarpeellisiin varotoimenpiteisiin viruksen leviämisen estämiseksi, erityisesti puhdistamalla ja desinfioimalla kuljetusauto kuljetuksen jälkeen.

10.2.2. Sikojen vienti teurastamoon

Kohdassa 10.2.1 tarkoitetun 21 vuorokauden ajanjakson jälkeen läänineläinlääkäri voi myöntää luvan sikojen viemiselle suoraan läänineläinlääkäriin määräämään teurastamoon, jonka tulee ensisijaisesti sijaita joko suojavyöhykkeellä tai valvontavyöhykkeellä. Ennen sikojen teurastamoon viemistä on kunnaneläinlääkäriin tarkastettava tilan kaikki siat sekä tutkittava kliinisesti teurastamoon vietävät siat. Yhdelläkään tilan sioista ei saa olla SVD-tautiin viittaavia oireita. Lisäksi sikojen tulee olla merkittyjä korvamerkillä tai tatuoinnilla.

Kuljetettavat siat on vietävä teurastamoon kunnaneläinlääkäriin sinetöimissä

ajoneuvoissa. Kunnaneläinlääkäri on etukäteen ilmoitettava teurastamon tarkastuseläinlääkärille sikojen tulosta. arkastuseläinlääkäri on valvottava, että sinetit ovat ehjiä sikojen saapuessa teurastamoon. Sikojen kuljettamiseen käytetty ajoneuvo varusteineen on välittömästi kuljetuksen jälkeen puhdistettava ja desinfioidava tarkastuseläinlääkäriin valvonnassa.

Teurastamossa siat on pidettävä ja teurastettava erillään muista sioista. Tarkastuseläinlääkäri on teurastamossa ante-mortem ja post-mortem tarkastusta tehdessään pantava merkille kaikki SVD-tautiin viittaava. Lisäksi teurastuksen yhteydessä sioista on otettava tilastollisesti edustava määrä verinäytteitä serologista tutkimusta varten. Jos sioissa todetaan SVD-tautiin viittaavia oireita tai merkkejä taikka näytteistä löytyy SVD-vasta-aineita, on toimittava kohdan 15 mukaisesti.

Sioista peräisin oleva liha on merkittävä maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 6/EEO/95 liitteen 4 luvun 4 / 26.c -kohdan mukaisesti. Liha on käsiteltävä neuvoston direktiivin 80/215/EEC 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Käsitely on tehtävä läänineläinlääkäriin määräämässä laitoksessa. Teurastamon tarkastuseläinlääkäri on sinetöitävä lähetyserä ennen sen lähettämistä käsiteltäväksi lihavalmistulaitokseen ja laitoksen valvojan eläinlääkäriin tai laitoksen sijaintikunnan kunnaneläinlääkäriin on valvottava, että sinetit ovat ehjiä erän saapuessa käsiteltäväksi laitokseen.

Osaston asiaankuuluvin perustein tekemästä pyynnöstä voidaan erityisratkaisusta kuitenkin päättää erikseen säädettyä menettelyä noudattaen (92/119/EEC 25 artikla) erityisesti lihan merkitsemisen ja sen myöhemmän käytön ja käsiteltyjen tuotteiden päämäärän osalta.

10.2.3. Sikojen vienti muille tiloille

Kohdassa 10.2.1 tarkoitetun 21 vuorokauden ajanjakson jälkeen läänineläinlääkäri voi erityisestä syystä myöntää luvan sikojen viemiselle muille suojavyöhykkeellä sijaitseville tiloille. Ennen kuljetusta kunnaneläinlääkäri on tarkastettava tilan kaikki siat sekä tutkittava kliinisesti poisvietävät siat. Yhdelläkään tilan sioista ei saa olla SVD-tautiin viittaavia oireita. Lisäksi sikojen tulee olla merkittyjä korvamerkillä tai tatuoinnilla.

10.3. Serologiset tutkimukset

Kun on kulunut vähintään 28 vuorokautta siitä, kun kohdan 6.4 mukaiset alustavat puhdistus- ja desinfiointitoimenpiteet on suoritettu loppuun kaikilla tartuntatiloilla, läänineläinlääkäriin on määrättävä kunnaneläinlääkärit suorittamaan kaikilla suojavyöhykkeen tiloilla sikojen kliininen tutkimus ja osaston erikseen antamien ohjeiden mukainen serologinen kartoitus.

11. Suojavyöhykettä koskevien määräysten peruuttaminen

Suojavyöhykettä koskevia määräyksiä on noudatettava siihen asti kunnes osasto ne peruuttaa.

Läänineläinlääkäriin on esitettävä osastolle määräysten peruuttamista, kun on tehty:

- kaikki määrätty puhdistus- ja desinfiointitoimenpiteet; sekä

- kohdan 10.3 mukaiset tutkimukset kaikilla tiloilla ja tutkimustulokset ovat kielteiset.

Suojavyöhykettä koskevien määräysten peruuttamisen jälkeenvyöhykkeellä noudatettava valvontavyöhykettä koskevia määräyksiä, kunnes ne peruutetaan kohdan 14 mukaisesti.

12. Yleiset määräykset valvontavyöhykkeellä

12.1. Luettelointi

Läänineläinlääkärin on tehtävä luettelo kaikista valvontavyöhykkeen sikatiloista.

12.2. Kuljetusvälineitä koskevat määräykset

Mahdollisesti tartunnan saaneiden sikojen, muun karjan tai kontaminoituneen materiaalin (esimerkiksi rehu, ulosteet, lietelanta, jne) kuljettamiseen valvontavyöhykkeellä käytettäviä kuorma-autoja, muita kuljetusvälineitä ja laitteita, ei saa viedä pois vyöhykkeeltä, ellei niitä ole puhdistettu ja desinfioitu osaston desinfektioista antamia ohjeita noudattaen.

13. Valvontavyöhykkeellä sijaitsevia tiloja koskevat määräykset

13.1. Yleistä

Tilasta vastaavan henkilön on välittömästi havaittuaan tilan sioissa SVD- taudille tyypillisiä oireita ilmoitettava tästä kunnaneläinlääkärille. Kunnaneläinlääkärin on varmistettava, että sioista tehdään kaikki tarpeelliset tutkimukset SVD-diagnoosin vahvistamiseksi.

13.2. Sikoja koskevat kuljetusrajoitukset

Sikojen kuljettaminen valvontavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta muualle kuin suoraan teurastamoon on sallittu vain sillä edellytyksellä, ettei lähtötilalle ole tuotu sikoja edeltävien 21 vuorokauden aikana. Tilasta vastaavan henkilön on pidettävä luettelo sikojen kuljetuksista.

Sikojen kuljettaminen valvontavyöhykkeen ulkopuolelle on sallittua vain läänineläinlääkärin luvalla. Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan seuraavin ehdoin:

1) kunnaneläinlääkäri on 48 tunnin kuluessa ennen kuljetusta tarkastanut tilan kaikki siat ja tutkinut kuljetettavat siat kliinisesti, eikä yhdelläkään tilan sioista ole SVD-tautiin viittaavia oireita;

2) kuljetettavat siat on tutkittu serologisesti SVD-taudin varalta osaston erikseen antamien ohjeiden mukaisesti 14 vuoro- kauden kuluessa ennen kuljetusta, eikä tutkimuksessa ole löytynyt SVD-viruksen vasta-aineita;

3) jos siat kuljetetaan suoraan teurastamoon, serologinen tutkimus voidaan tehdä teurastuksen yhteydessä otetuista verinäytteistä. Jos näytteistä löytyy SVD-vasta-aineita, on toimittava kohdan 15 mukaisesti;

4) sikojen tulee olla merkittyjä korvamerkillä tai tatuoinnilla; sekä

5) ja sikojen kuljetukseen käytetyt kuorma-autot, muut kuljetusvälineet laitteet on pestävä ja desinfioitava kunkin kuljetuksen jälkeen.

14. Valvontavyöhykettä koskevien määräysten peruuttaminen

Valvontavyöhykettä koskevia määräyksiä on noudatettava siihen asti kunnes osasto ne peruuttaa.

Läänineläinlääkäriin on esitettävä osastolle määräysten peruuttamista, kun on tehty:

- kaikki määrätyt puhdistus- ja desinfiointitoimenpiteet; sekä
- kaikki suojavyöhykkeellä suoritettavat toimenpiteet on saatu päätökseen

15. SVD-tauti todettu teurastamossa

Jos teurastamossa on todettu SVD-tauti sellaisessa eläimessä, jolla ei aikaisemmin ole havaittu kliinisiä taudille tyypillisiä oireita, tarkastuseläinlääkäriin on ilmoitettava asiasta viipymättä läänineläinlääkärille ja toteutettava seuraavat toimenpiteet:

- kaikki teurastamossa olevat siat on teurastettava viipymättä;
- infektoituneiden ja kontaminoituneiden sikojen ruhot ja teurasjätteet on hävitettävä tarkastuseläinlääkäriin valvonnassa siten, ettei SVD-virus leviä;
- rakennukset ja välineet, mukaanlukien kulkuneuvot, puhdistetaan ja desinfioidaan tarkastuseläinlääkäriin valvonnassa läänineläinlääkäriin antamien ohjeiden mukaan; sekä
- yhtään sikaa ei saa tuoda teurastettavaksi, ennen kuin vähintään 24 tuntia on kulunut puhdistuksesta ja desinfioinnista.

Läänineläinlääkäriin on tehtävä epidemiologinen selvitys kohdan 3.4 mukaan sekä teurastamossa että tiloilla, jotka ovat lähettäneet sikoja kyseiseen teurastamoon. Tämän selvityksen perusteella osasto päättää tiloille annettavista määräyksistä sekä mahdollisen tartunta-alueen, suojavyöhykkeen tai valvontavyöhykkeen perustamisesta.

16. SVD-tauti luonnonvaraisissa villisioissa

Osasto antaa erikseen ohjeet toimenpiteistä epäiltäessä tai todettaessa luonnonvaraisissa villisioissa SVD-tartuntaa.

Osasto ilmoittaa komissiolle tehdyistä toimenpiteistä.

17. SVD-taudista tiedottaminen

Läänineläinlääkäriin on ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin toimiin, mukaanlukien näkyvästi esillepantujen ilmoitustaulujen ja varoitusilmoitusten käyttö ja tiedotusvälineiden, kuten lehdistön ja paikallisradion käyttö, sen varmistamiseksi, että suoja- ja valvontavyöhykkeillä tai tartunta-alueella olevat henkilöt ovat tietoisia voimassa olevista rajoitusmääräyksistä.

18. Valmiussuunnitelma

Jokaisen läänineläinlääkäriin on tehtävä läänikohtainen valmiussuunnitelma SVD-taudin varalta. Suunnitelmassa varataan käyttöön tilat, henkilökunta ja kaikki ne välineet ja tarvikkeet, joita tarvitaan taudin hävittämiseksi nopeasti ja tehokkaasti. Suunnitelma on tarkistettava vuosittain ja toimitettava osastolle tammikuun loppuun mennessä.

19. Korvaukset

Taudin vastustamisesta aiheutuvien kustannusten korvaamiseen sovelletaan eläintautilain (55/80, muut. 809/92 ja 424/94) 15 - 21b §:n säännöksiä.

Omaisuuksien, tuotteiden, valmisteiden ja tarvikkeiden hävittämisestä, käsittelystä, ja käyttörajoituksesta aiheutuvien tappioiden korvaamisesta sekä taudin leviämisen ehkäisemiseksi määrättyjen erinäisten töiden korvaamisesta sisältyvät säännökset helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetun lain 13 - 15 §:ään.

Kohtien 5.1 ja 6.4 nojalla määrättyihin desinfektioimenpiteisiin tarvittavien desinfektioaineiden kustannukset korvataan valtion varoista. Muita tämän päätöksen mukaisia desinfektioimenpiteistä tai -aineista aiheutuneita kustannuksia ei korvata.

Apulaisosastopäällikkö
Jaana Husu

Eläinlääkintötarkastaja
Taina Aaltonen

LIITE I

PÄÄTÖS SVD-EPÄILYN TAKIA TILALLE ANNETTAVISTA RAJOITTAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ

Annettu 19

Sikalanomistajan nimi:
Tilan osoite:

Tilalla noudatettava seuraavia määräyksiä:

1. Luettelointi

- 1.1. Kaikki tilalla olevat siat on luetteloitava ryhmittäin.
- 1.2. Jo kuolleiden tai todennäköisesti sairastuneiden sikojen lukumäärästä on laadittava luettelo ryhmittäin.
- 1.3. Edellämainitut luettelot on pidettävä ajantasalla merkitsemällä niihin syntyneet ja kuolleet siat.
- 1.4. Luetteloiden tiedot on pyynnöstä esitettävä läänin- tai kunnaneläinlääkärille ja ne voidaan tarkistaa jokaisen tarkastuskäynnin yhteydessä.

2. Eläinten liikkumisen rajoittaminen

- 2.1. Kaikki tilalla olevat siat on suljettava suojiinsa tai muuhun paikkaan, jossa ne voidaan eristää.
- 2.2. Tilalle ei saa tuoda sikoja eikä niitä saa viedä sieltä pois.
- 2.3. Muiden eläinten kuin sikojen tuominen tilalle tai vieminen sieltä pois on sallittu vain läänineläinlääkärin luvalla.

3. Muut määräykset

- 3.1. Sianlihaa ja sianruhoja ei saa viedä tilalta pois ilman läänineläinlääkärin lupaa.
- 3.2. Eläinten rehua, välineitä, tarvikkeita ja jätteitä, jotka todennäköisesti levittäisivät SVD -tautia, ei saa viedä tilalta pois ilman läänineläinlääkärin lupaa.
- 3.3. Henkilö- ja ajoneuvoliikenne tilalle tai tilalta pois on kielletty ilman läänineläinlääkärin lupaa.
- 3.4. Aina sikalasta tai tilalta poistuttaessa on vaihdettava vaatteet ja huolehdittava asianmukaisesta desinfectiosta.

Perustelut:

Tilalla on perusteltua syytä epäillä esiintyvän SVD -tautia

Oikeusohjeet:

Eläintautilain (55/80, muut. 809/92 ja 424/94) 8 ja 9 §, eläintautiasetuksen (601/80) 17 § sekä Swine vesicular-taudin vastustamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös 31/EEO/95

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan. Valitusosoitus liitteenä. Päätös tulee voimaan kuitenkin heti. Päätöstä on noudatettava mahdollisesta valituksesta huolimatta.

Virkaeläinlääkärin allekirjoitus:

Nimenselvennys ja virka-asema:

LIITE II**NÄYTTEENOTTO-OHJEET:**

- a) Viruseristystä varten näytteeksi on otettava rakkulan epiteeliä ja rakkulanestettä ehjästä tai juuri rikkoutuneesta rakkulasta. Näytemäärän tulee olla vähintään 1 g. Näyte on kuljetettava ja säilytettävä erityisessä EELA:sta saatavassa kuljetuselatusaineessa. Eläimet kannattaa rauhoittaa näytteenoton ajaksi .
- b) Kuolleesta eläimestä on otettava rakkulaepiteelin lisäksi viruseristystä varten näytteet tonsillasta, imusolmukkeesta ja sydänlihaksesta.
- c) Vasta-aineiden määrittystä varten sekä SVD-viruksen erottamiseksi suu- ja sorkkatautiviruksesta on otettava kaksi verinäytettä vakuumputkiin, toinen ilman lisäainetta ja toinen lithium-hepariini-antikoagulanttia käyttäen. SVD-taudissa vasta-ainetasot nousevat nopeasti, joten verinäytteet voi ottaa sairastuneista eläimistä jo oireilun alkuvaiheessa. Näytteet on otettava sairastuneista sioista ja näiden kanssa välittömässä kontaktissa olleista.
- d) Eläinsuojien lattioilta, tilojen ympäristöstä ja kuljetusautoista, joissa epäillään olevan tai olleen SVD-tautiin sairastuneita sikoja, on tarvittaessa näytteeksi otettava ulostetta. Ulostenäytteitä voidaan ottaa myös eläviltä sioilta suoraan peräsuolesta täydentämään muuta näytteenottoa. Jokainen näyte laitetaan omaan muovipussiin tai muuhun näyteastiaan, joka suljetaan huolellisesti.

Näytteet on merkittävä selvästi ja ne on kuljetettava ja säilytettävä ehdottoman tiiviissä astioissa jääkaappilämpötilassa. Näytteet on toimitettava viivytyksettä Helsingin EELA:lle. Lähettämisestä on

ilmoitettava etukäteen puhelimitse.

LIITE III

PÄÄTÖS SVD-EPÄILYN TAKIA KONTAKTITILALLEANNETTAVISTA RAJOITTAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ

Annettu/ 19

Sikalanomistajan nimi:

Tilan osoite:

Tilalla noudatettava seuraavia määräyksiä:

1. Kaikki tilalla olevat siat on suljettava suojiinsa tai muuhun paikkaan, jossa ne voidaan eristää.
2. Tilalle ei saa tuoda sikoja eikä niitä saa viedä sieltä pois.
3. Muiden eläinten kuin sikojen tuominen tilalle tai vieminen sieltä pois on sallittu vain läänineläinlääkäriin luvalla.
4. Kaikista tilan sioista, joilla on SVD-taudille tyypillisiä oireita, on välittömästi ilmoitettava kunnaneläinlääkärille.

Perustelu:

Tila on ollut yhteydessä sellaiseen tilaan, jolla on perusteltua syytä epäillä esiintyvän SVD -tautia.

Oikeusohjeet:

Eläintautilain (55/80, muut. 809/92 ja 424/94) 8 ja 9 §, eläintautiasetuksen (601/80) 17 § sekä Swine vesicular-taudin vastustamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös 31/EEO/95

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan. Valitusosoitus liitteenä. Päätös tulee voimaan kuitenkin heti. Päätöstä on noudatettava mahdollisesta valituksesta huolimatta.

Virkaeläinlääkäriin allekirjoitus:

Nimenselvennys ja virka-asema:

LIITE IV

PÄÄTÖS SVD-VASTA-AINEIDEN TAKIA TILALLE ANNETTAVISTA RAJOITTAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ.

Annettu 19

Sikalanomistajan nimi:

Tilan osoite:

Tilalla noudatettava seuraavia määräyksiä:

1. Kaikki tilalla olevat siat on suljettava suojiinsa tai muuhun paikkaan, jossa ne voidaan

eristää.

2. Tilalle ei saa tuoda sikoja eikä niitä saa viedä sieltä pois.

3. Muiden eläinten kuin sikojen tuominen tilalle tai vieminen sieltä pois on sallittu vain läänineläinlääkäriin luvalla.

4. Kaikista tilan sioista , joilla on SVD- taudille tyypillisiä oireita, on välittömästi ilmoitettava kunnaneläinlääkärille.

Perustelu:

Tilalla on sikoja, joilla esiintyy vasta-aineita SVD-virukselle ja joiden tämän vuoksi epäillään sairastavan SVD-tautia.

Oikeusohjeet:

Eläintalain (55/80, muut. 809/92 ja 424/94) 8 ja 9 §, eläintautiasetuksen (601/80) 17 § sekä Swine vesicular-taudin vastustamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös 31/EEO/95.

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan. Valitusosoitus liitteenä. Päätös tulee voimaan kuitenkin heti. Päätöstä on noudatettava mahdollisesta valituksesta huolimatta.

Virkaeläinlääkäriin allekirjoitus:

Nimenselvennys ja virka-asema:

LIITE V

SIKOJEN KULJETUS TEURASTAMON, TOIMENPITEET TEURASTAMOSSA SEKÄ LIHAN MERKITSEMINEN JA KÄYTTÖ:

1. Sikojen kuljetus teurastamoon:

1.1. Ennen sikojen viemistä teurastamoon on kunnaneläinlääkäriin tarkastettava tilan kaikki siat ja tutkittava kliinisesti teurastamoon vietävät siat. Yhdelläkään tilan sioista ei saa olla SVD-tautiin viittaavia oireita.

1.2. Sikojen tulee olla merkittyjä korvamerkillä tai tatuoinnilla.

1.3. Siat on kuljetettava teurastamolle kunnaneläinlääkäriin sinetöimissä ajoneuvoissa ja kunnaneläinlääkäriin on etukäteen ilmoitettava teurastamon tarkastuseläinlääkärille sikojen tulosta. Tarkastuseläinlääkäriin on valvottava, että sinetit ovat ehjiä sikojen saapuessa teurastamoon.

2. Toimenpiteet teurastamossa:

2.1. Teurastamossa siat on pidettävä ja teurastettava erillään muista sioista.

2.2. Sikojen kuljettamiseen käytetty ajoneuvo varusteineen on välittömästi kuljetuksen jälkeen puhdistettava ja desinfioitava.

3. Lihan merkitseminen ja käyttö

3.1. Sioista peräisin oleva liha on merkittävä maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 6/EEO/95

liitteen 4 luvun 4 / 26.c-kohdan mukaisesti.

3.2. Liha on käsiteltävä neuvoston direktiivin 80 /215/EEC 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Käsitteleminen on tehtävä läänineläinlääkärin määräämässä laitoksessa. Teurastamon tarkastuseläinlääkärin on sinetöitävä lähetyserä ennen sen lähettämistä käsiteltäväksi lihavalmisteluun ja valmisteluun valvovan eläinlääkärin tai valmisteluun sijaintikunnan kunnaneläinlääkärin on valvottava, että sinetit ovat ehjiä erän saapuessa käsiteltäväksi valmisteluun.

3.3. Osaston asiaankuuluvien perusteiden tekemistä pyynnöstä voidaan erityisratkaisusta kuitenkin poikata erikseen säädettyä menettelyä noudattaen (92/119/EEC 25 artikla) erityisesti lihan merkitsemisen ja sen myöhemmän käytön ja käsittelyjen tuotteiden määrän osalta.

[Eläinlääkintölainsäädäntö]

VALITUSOSOITUS

Tähän päätökseen tyytymätön voi hakea siihen muutosta [maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalta](#). Valitus on tehtävä kirjallisesti.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä, joka osoitetaan maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- valittajan nimi ja kotikunta;
- päätös, johon muutosta haetaan, miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta, mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi ja millä perusteilla muutosta vaaditaan;
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelämä.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä:

- valituksenalainen päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä;
- tiedoksisaantitodistus tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta;
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja;
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu

viranomaiselle.

Valitusaika

Valitusaika on 30 päivää. Ajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä. Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- Jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaanti-

päivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta.

- Jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta.

- Jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä sen katsotaan tulleen tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene.

- Jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle

(sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä

tiedoksi- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä.

- Jos päätös tai kuulutus sen nähtävänä pitämisestä on julkaistu virallisessa lehdessä tai julkisella

kuulutuksella ilmoitustaululla, katsotaan tiedoksisaannin tapahtuneen seitsemäntenä päivänä siitä

päivästä, jolloin kuulutus virallisessa lehdessä on julkaistu tai kuulutus pantu ilmoitustaululle.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmän voi toimittaa maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettä

käyttäen. Postittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Valituksen on saavuttava viranomaiselle virka-aikana ennen 30 päivän valitusajan päättymistä, jotta valitus voidaan tutkia. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän virka-ajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunta perii pääsääntöisesti valitusasian tutkimisesta käsittelymaksuna 84 euroa maa- ja metsätalousministeriön antaman asetuksen (1257/2001) nojalla. Maksu peritään yleensä postiennakolla päätöksen lähettämisen yhteydessä.

Yhteystiedot

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunta

postiosoite: PL 820, 00101 HELSINKI

käyntiosoite: Kaisaniemenkatu 4 A

puhelinvaihte (09) 5765 111

telekopio (09) 5765 2010

virka-aika klo 8.00 - 16.15